

In dankbare herinnering aan

**Maria Johanna Cecilia
Roelink - ter Duis**

sinds 10 maart 1950 weduwe van

Bernardus Roelink

Als jongste uit een gezin van vijf kinderen werd zij geboren aan de Sombeekweg te Denekamp op 22 november 1907 en overleed na het ontvangen van het Sacrament der Zieken in het Verpleegcentrum Twente Oost te Denekamp op 24 juni 1999.

We hadden haar voor het laatst bij ons op 29 juni tijdens de viering van de H. Eucharistie in de St. Nicolaaskerk te Denekamp, waarna we haar bij vader te rusten hebben gelegd op het parochieel kerkhof aldaar.

'Een sterke vrouw, wie zal haar vinden?' Deze Schriftwoorden uit het boek der Spreuken (31,10) zijn wel bijzonder van toepassing op het leven van deze lieve moeder en oma.

Met veel wilskracht heeft deze hardwerkende vrouw tot op hoge leeftijd haar levensdagen

doorgebracht. Wat voor haar ogen stond moest gebeuren. Als kind moest zij haar vader al missen en daardoor met breien en naaien en met verkoop van eieren en aardappels op de markt in Enschede, mede in het levensonderhoud van het gezin voorzien. Daarom hebben we haar vaak horen zeggen dat ze niet meer naar de tijd van vroeger terug wilde.

We hebben haar nooit echt kwaad gezien en zullen haar vooral blijven herinneren om haar eenvoud en eerlijkheid. Ze was altijd vol belangstelling naar het leven van haar kinderen, kleinen achterkleinkinderen. Haar verjaardag was altijd een groot familiefeest.

Ze heeft veel gebeden in haar leven. Haar diep en welgemeend geloof is altijd een krachtbron geweest, van waaruit ze geleefd en gewerkt heeft. Maria is bij alles steeds haar toeverlaat geweest. Vaak heeft ze Kevelaer en een paar keer Lourdes bezocht. Toen ze niet meer naar de kerk kon bracht de pastor haar maandelijks de Communie thuis.

Nu ze op hoge leeftijd ons is voorgegaan naar de hemel, kunnen we alleen maar dankbaar zijn, dat God ons haar als moeder en oma gegeven heeft.

Zij ruste in vrede !

Voor uw deelneming ondervonden na het overlijden van onze moeder, schoonmoeder en oma betuigen wij u onze oprechte dank.

Familie Roelink